

De fleste af kommentarerne og bemærkningerne i SF's forslag om ny spillestedslov er sympatiske og egentlig også meget sammenfaldende med Det Konservative Folkepartis holdning til spillestederne. Men vi mener ikke, at der er grundlag for en solo partipolitisk markering for området, og datoen den 1. marts kan jo hurtigt ende i hastværk. Der er brug for en fornuftig og mere kvalitativ diskussion af, hvad vi vil gøre for at sikre spillestedernes overlevelse.

Rock er også kultur. Hvem hører ikke rytmisk musik i løbet af en dag? Hvor mange hører opera eller går på museum? For de fleste danskere er den rytmiske musik mere kultur end noget som helst andet, og derfor er det også kun rimeligt, at vi giver musikerne anstændige arbejdsforhold til glæde for os alle.

Det Konservative Folkeparti kan godt lide Statens Musikråds forslag til en spillestedslovgivning. Vi synes, den er realistisk. Vi synes, den er visionær, og vi har også bidt mærke i, at der er både pisk og gulerod i forslaget. Ja, der er lagt op til en massiv økonomisk støtte til de rytmiske spillesteder, men ikke ud i den blå luft. Støtten skal baseres på dialog, på løbende kvalitetsvurdering. Det er positivt.

Folk har sagt, at Musikrådets forslag er udtryk for en forkælet holdning. Hvorfor skal skatteborgernes penge bruges på koncerter, spørger de. Vend det om! Er det da ikke på høje tid, at den rytmiske musik bliver anerkendt på lige fod med f.eks. klassisk musik, film og teater?

Diskussionen er simpelt hen et bud på en grundlæggende lovgivning for den rytmiske musik svarende til den, som de andre selvstændige kunstarter allerede har.

Det er vigtigt at få slået fast, at der ikke bare er tale om støtte til nogle spillesteder; en spillestedslovgivning er en støtte til dansk musik og danske musikere.

De muligheder, den rytmiske musik har for støtte i dag, er både mangelfulde og tilfældige. Pengene kommer fra mange forskellige kasser, fonde, råd og organisationer, og der er meget stor forskel på, hvor højt de enkelte kommuner og amter har valgt at prioritere området.

Vi ved fra forsøg, at en øget støtte til spillestederne sikrer en højere kvalitet, at det giver flere arrangementer og dermed job til musikere, og at flere penge og dermed ro til at udvikle sig giver større mod på at eksperimentere. Selvfølgelig gør det det. Det ved vi jo i forvejen fra andre kulturområder, hvor det længe har været

en acceptabel læresætning, at man ikke udvikler kvalitet alene på markedsbetingelser. Hvorfor skulle det være anderledes for den rytmiske musik? Hvorfor skal den rytmiske musik som en anden Askepot stå uden for den kulturpolitik, der sikrer plads til udvikling og fornyelse?

Jazzen og den klassiske musik har sine egne statsbetalte vugger, konservatorierne. Det er her, de nye navne og talenter udvikles og vokser. Den rytmiske musiks talenter vokser langt hen ad vejen ud af spillestederne. Det er på scenen, de udvikler sig. Det er på scenen, de får den rutine, der giver nogle af dem mulighed for at vokse sig store.

Det ene spillested efter det andet lukker. De har svært ved at planlægge, fordi de er så afhængige af deres indtægter fra barer og diskoteksdrift. De har svært ved at planlægge professionelt, fordi de ikke har penge til professionelle planlæggere, men i stedet stort set udelukkende baserer deres drift på frivillig arbejdskraft. De har svært ved at planlægge, fordi de ikke har et bare nogenlunde fornuftigt økonomisk grundlag.

Til afslutning kan jeg sige, at hver eneste dag oversvømmes vi af udenlandsk musik. Det er synd, for vi kan godt selv, og vi ville kunne endnu bedre, hvis vi gav flere musikere levedygtige arbejdsforhold. Derfor skal vi fortsætte med diskussionen på et sobert grundlag, derfor er det vigtigt, at vi tager os tid til det.

Og det er med de bemærkninger, at vi stemmer nej til SF's forslag, som desværre ikke er nogen løsning på spillestedernes problem med så kort en lunte.

Aase D. Madsen (DF):

Dette beslutningsforslag, vi nu behandler, er bestemt ikke Dansk Folkepartis livret, dels fordi Dansk Folkeparti ikke tror på statsstyret kunst i det hele taget, og dels fordi der også med dette forslag lægges op til, at ikke alene staten, men også amter og kommuner skal betale deres del af regningen med de skatteydermidler, som kommuner og amter i forvejen klager over ikke slår til, f.eks. i forhold til sygehusvæsen og hjemmehjælpen.

Dette er et økonomisk prioriterings spørgsmål, hvor Dansk Folkeparti prioriterer helt anderledes, end intentionerne er i dette beslutningsforslag.

Hvad er rytmisk musik? Er det ikke rytmisk musik, når Dansktoppens Richard Ragnvald står op og synger: Kære lille Pia, kære lille Pia?